

อภิปรายสรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

อภิปรายสรุปผลการวิเคราะห์ปริมาณเหล็ก ทองแดง และสังกะสีในตัวอย่างตับ

จากการวิเคราะห์หาปริมาณ เหล็กและทองแดงในตัวอย่างตับคนปกติ ทั้งเพศชายและหญิง ซึ่งมีอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 75 ปี จำนวน 59 ตัวอย่างด้วยเทคนิค INAA ดังแสดงผลการวิเคราะห์อยู่ในตารางที่ 3.1 จะเห็นว่า ปริมาณเหล็กในตัวอย่างตับคนปกติ ทั้งเพศชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยไม่ต่างกันมากนัก แต่ปริมาณเหล็กในตัวอย่างตับคนปกติอายุไม่เกินหนึ่งขวบมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของปริมาณเหล็กในตัวอย่างตับคนปกติอายุตั้งแต่ 1-75 ปี ส่วนปริมาณทองแดงในตัวอย่างตับคนปกติ เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปริมาณทองแดงในตัวอย่างตับคนปกติ เพศหญิง และปริมาณทองแดงในตัวอย่างตับคนปกติอายุไม่เกินหนึ่งขวบมีค่าเฉลี่ยสูงเกือบ 10 เท่าของค่าเฉลี่ยของปริมาณทองแดงในตัวอย่างตับคนปกติ อายุตั้งแต่ 1-75 ปี ซึ่งสามารถสรุปค่าเฉลี่ย และช่วงของปริมาณเหล็กและทองแดงในตัวอย่างตับคนปกติ โดยแบ่งเพศและช่วงอายุได้ดังแสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ยและช่วงของปริมาณเหล็กและทองแดงในตัวอย่างตับคนปกติ โดยแบ่งเพศและช่วงอายุ, วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA

ธาตุ	เพศ	ช่วงอายุ (ปี)	ค่าเฉลี่ยของปริมาณธาตุ (ไมโครกรัม/กรัม)	ช่วงปริมาณธาตุ (ไมโครกรัม/กรัม)
เหล็ก	ชาย	0-75	559.92±270.92	154-1083
	หญิง	0-75	553.00±265.50	132-1070
	ชายและหญิง	0-<1	830.33±222.59	532-1083
	ชายและหญิง	1-75	462.23±208.88	132-1032
ทองแดง	ชาย	0-75	109.88±112.43	14-335
	หญิง	0-75	58.86±70.03	16-314
	ชายและหญิง	0-<1	223.87±68.42	138-335
	ชายและหญิง	1-75	30.43±15.56	14-96

จากข้อมูลนี้จะเห็นว่า การแบ่งช่วงอายุของตัวอย่างดิบเป็น 0- <1 และ 1-75 ปี นั้นเหมาะสมมาก เพราะปริมาณเหล็กและทองแดงในตัวอย่างดิบที่อยู่ในช่วงอายุ 0- <1 ปี นั้นมีค่าแตกต่างจากปริมาณธาตุทั้งสองนั้นในตัวอย่างดิบที่อยู่ในช่วงอายุ 1-75 ปีมาก ซึ่งทำให้ค่าเฉลี่ยของปริมาณธาตุทั้งสองที่คำนวณจากผลการวิเคราะห์ตัวอย่างดิบคนปกติทั้งหมด (โดยใช้คอมพิวเตอร์ระบบ SPSS^X, release 2.1) แตกต่างไปมาก

ส่วนการวิเคราะห์หาปริมาณ เหล็กและทองแดงในตัวอย่างดิบผู้ป่วยโรคธาลัสซีเมีย ซึ่งมีเพียง 3 ตัวอย่างนั้น พบว่ามีปริมาณเหล็กสูงกว่าปริมาณเหล็กในตัวอย่างดิบคนปกติมาก คือ 10 - 50 เท่า และมีค่าอยู่ในช่วง 9,600-13,000 ไมโครกรัม/กรัม และมีปริมาณทองแดงสูงกว่าปริมาณทองแดงในตัวอย่างดิบคนปกติมากประมาณ 5-75 เท่า และมีค่าอยู่ในช่วง 1,200-1,900 ไมโครกรัม/กรัม

ในกรณีที่ใช้เทคนิคทาง AAS วิเคราะห์หาปริมาณธาตุในตัวอย่างดิบนั้นได้วิเคราะห์หาปริมาณสังกะสีเพิ่มขึ้นอีกธาตุหนึ่ง นอกเหนือจากปริมาณเหล็กและทองแดง ซึ่งเทคนิค INAA ไม่เหมาะสมที่จะใช้วิเคราะห์หาปริมาณสังกะสีในตัวอย่างดิบ เนื่องจากมีปัญหเกี่ยวกับระยะเวลาของการอบรังสีตัวอย่าง ตัวอย่างดิบที่นำมาวิเคราะห์ด้วยเทคนิคทาง AAS นั้น ส่วนหนึ่งเป็นตัวอย่าง เดิมที่ได้วิเคราะห์หาปริมาณเหล็กและทองแดงด้วยเทคนิค INAA แล้ว โดยเป็นตัวอย่างดิบคนปกติจำนวน 59 ตัวอย่าง และตัวอย่างดิบผู้ป่วยโรคธาลัสซีเมียจำนวน 3 ตัวอย่าง อีกส่วนหนึ่งเป็นตัวอย่างดิบที่ได้รับเพิ่ม โดยเป็นตัวอย่างดิบคนปกติจำนวน 52 ตัวอย่าง และตัวอย่างดิบผู้ป่วยโรคธาลัสซีเมียจำนวน 7 ตัวอย่าง รวมทั้งหมดเป็นตัวอย่างดิบคนปกติจำนวน 111 ตัวอย่าง ซึ่งมีอายุแรกเกิด - 87 ปี และตัวอย่างดิบผู้ป่วยโรคธาลัสซีเมียจำนวน 10 ตัวอย่าง การวิเคราะห์หาปริมาณเหล็กและสังกะสีได้ใช้เทคนิคอะตอมมิกแอบซอร์พชันสเปกโตรโฟโตเมตรี แบบใช้เปลวไฟ แต่การวิเคราะห์หาปริมาณทองแดงได้ใช้เทคนิคอะตอมมิกแอบซอร์พชันสเปกโตรโฟโตเมตริกชนิด GFA เนื่องจากปริมาณทองแดงในสารละลายตัวอย่างที่เตรียมขึ้นไม่สามารถให้ค่าแอบซอร์บนซ์สูงพอที่จะวัดได้ด้วย เทคนิคอะตอมมิกแอบซอร์พชันสเปกโตรโฟโตเมตรีแบบใช้เปลวไฟ ผลการวิเคราะห์หาปริมาณธาตุทั้งสามในตัวอย่างดิบทั้งหมดแสดงอยู่ในตารางที่ 3.12 ซึ่งจะเห็นว่า ปริมาณเหล็กและสังกะสีในตัวอย่างดิบคนปกติเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของปริมาณธาตุทั้งสองนั้นในตัวอย่างดิบคนปกติเพศชาย

ส่วนปริมาณทองแดงในตัวอย่างสัตว์บกชนิด เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของปริมาณทองแดงในตัวอย่างสัตว์บกชนิด เพศชาย ถ้าพิจารณาปริมาณธาตุทั้งสองนั้นในตัวอย่างสัตว์บกชนิด โดยแบ่งช่วงอายุ จะพบว่าปริมาณ เหล็กและทองแดงในตัวอย่างสัตว์บกชนิดอายุไม่เกินหนึ่งขวบ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปริมาณธาตุทั้งสองนั้นในตัวอย่างสัตว์บกชนิด อายุ 1-87 ปี

โดยเฉพาะปริมาณทองแดงนั้นต่างกันประมาณ 4-8 เท่า ส่วนปริมาณสังกะสีในตัวอย่างสัตว์บกชนิดโดยเฉลี่ยในตัวอย่างสัตว์บกทั้งสองช่วงอายุแตกต่างกันไม่มากนัก ซึ่งสามารถสรุปค่าเฉลี่ยและช่วงของปริมาณธาตุทั้งสามในตัวอย่างสัตว์บกชนิด โดยแบ่ง เพศ และช่วงอายุได้ดังแสดงในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 แสดงค่าเฉลี่ยและช่วงของปริมาณเหล็ก ทองแดง และสังกะสีในตัวอย่างสัตว์บกชนิดโดยแบ่ง เพศและช่วงอายุ, วิเคราะห์ด้วยเทคนิคทาง AAS

ธาตุ	เพศ	ช่วงอายุ (ปี)	ค่าเฉลี่ยของปริมาณธาตุ (ไมโครกรัม/กรัม)	ช่วงปริมาณธาตุ (ไมโครกรัม/กรัม)
เหล็ก	ชาย	0-87	524.52 ± 265.51	131-1088
	หญิง	0-75	594.75 ± 278.00	138-1070
	ชายและหญิง	0-<1	534.59 ± 309.56	206-1088
	ชายและหญิง	1-87	527.79 ± 256.49	131-1061
ทองแดง	ชาย	0-87	98.08 ± 119.76	13-488
	หญิง	0-75	85.08 ± 101.39	19-394
	ชายและหญิง	0-<1	242.31 ± 101.39	103-394
	ชายและหญิง	1-87	30.50 ± 13.19	13-99
สังกะสี	ชาย	0-87	261.38 ± 106.67	101-563
	หญิง	0-75	276.39 ± 108.78	113-575
	ชายและหญิง	0-<1	311.10 ± 104.39	126-563
	ชายและหญิง	1-87	251.97 ± 104.65	101-575

จากข้อมูลนี้จะเห็นว่า การแบ่งช่วงอายุของตัวอย่างคืบเป็น 0-<1 และ 1-87 ปี นั้นเหมาะสมมาก เพราะปริมาณเหล็ก ทองแดงและสังกะสีในตัวอย่างคืบที่อยู่ในช่วงอายุ 0-<1 ปีนั้น มีค่าแตกต่างจากปริมาณธาตุทั้งสามนั้นในตัวอย่างคืบที่อยู่ในช่วงอายุ 1-87 ปี ซึ่งทำให้ค่าเฉลี่ยของปริมาณธาตุทั้งสามที่คำนวณจากผลการวิเคราะห์ตัวอย่างคืบคนปกติทั้งหมด โดยใช้คอมพิวเตอร์ระบบ SPSS^X, release 2.1) แตกต่างไปมาก

ส่วนการวิเคราะห์หาปริมาณเหล็ก ทองแดง และสังกะสีในตัวอย่างคืบผู้ป่วยโรคธาลัสซีเมีย ซึ่งมีจำนวน 10 ตัวอย่าง พบว่าปริมาณเหล็กในตัวอย่างคืบผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของปริมาณเหล็กในตัวอย่างคืบคนปกติประมาณ 30-70 เท่า และมีค่าอยู่ในช่วง 9,600-33,000 ไมโครกรัม/กรัม ปริมาณทองแดงในตัวอย่างคืบผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของปริมาณทองแดงในตัวอย่างคืบคนปกติมากกว่า 6-45 เท่า และมีค่าอยู่ในช่วง 850-2,800 ไมโครกรัม/กรัม และปริมาณสังกะสีในตัวอย่างคืบผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของปริมาณสังกะสีในตัวอย่างคืบคนปกติประมาณ 2-6 เท่า และมีค่าอยู่ในช่วง 60-90 ไมโครกรัม/กรัม

ถ้าพิจารณา เฉพาะตัวอย่างคืบคนปกติส่วนที่ได้วิเคราะห์หาปริมาณเหล็กและทองแดง ด้วยเทคนิค INAA และ AAS จำนวน 59 ตัวอย่าง โดยพิจารณาแต่ละตัวอย่างพบว่า ผลการวิเคราะห์จากทั้งสองเทคนิคมีค่าใกล้เคียงกันมาก นำข้อมูลมาทดสอบความแตกต่างกันในแง่ทางสถิติของวิธีวิเคราะห์โดยใช้ F-test ดังนี้

1. หากค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณเหล็กและทองแดง ในตัวอย่างคืบคนปกติชุดที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิคทั้ง INAA และ AAS ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณ เหล็กและทองแดงในตัวอย่างดับคนปกติจำนวน 59 ตัวอย่าง เปรียบเทียบระหว่างการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA และ เทคนิค AAS

เทคนิคที่ใช้วิเคราะห์	ธาตุ	ค่าเฉลี่ยของปริมาณธาตุ (ไมโครกรัม/กรัม)	ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน (ไมโครกรัม/กรัม)
INAA	เหล็ก	547.34	257.88 (S_2)
	ทองแดง	79.61	92.34 (S_4)
AAS	เหล็ก	549.15	258.37 (S_1)
	ทองแดง	79.78	92.85 (S_3)

2. กำหนดให้

S_1 = ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณ เหล็กในตัวอย่างดับคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS

S_2 = ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณ เหล็กในตัวอย่างดับคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA

S_3 = ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณทองแดงในตัวอย่างดับคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS

S_4 = ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณทองแดงในตัวอย่างดับคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA

3. หาค่า F จากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S_1 , S_2 , S_3 และ S_4 จาก

$$F_1 = \frac{(S_1)^2}{(S_2)^2} = \frac{(258.37)^2}{(257.88)^2} = \frac{66755.06}{66502.09} = 1.00$$

$$F_2 = \frac{(S_3)^2}{(S_4)^2} = \frac{(92.85)^2}{(92.34)^2} = \frac{8621.12}{8526.68} = 1.01$$

4. เปรียบเทียบค่า F_1 เท่ากับ 1.0 และ F_2 เท่ากับ 1.01 กับค่า F ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.90 จะเห็นได้ว่าค่า F_1 และ F_2 น้อยกว่า F แสดงว่าผลการวิเคราะห์ปริมาณ เหล็กและทองแดงในตัวอย่างดับคนปกติด้วยทั้งสอง เทคนิคนี้ไม่มีความแตกต่างกันในแง่ทางสถิติ และเนื่องจากใช้ค่า F ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ก็ยิ่งแสดงให้เห็นว่าผลการวิเคราะห์ด้วยทั้งสอง เทคนิคมีค่าใกล้เคียงกันอย่างมีนัยสำคัญอย่างยิ่ง

การอภิปรายสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยนี้ ได้นำโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS^x, release 2.1 มาช่วยด้วย โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้เลือกใช้คำสั่งย่อยทั้งหมด 4 คำสั่ง ดังแสดงโปรแกรมและผลการวิเคราะห์อยู่ในบทที่ 4 หัวข้อการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ. SPSS^x, release 2.1 ซึ่งพอจะสรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

1) คำสั่งโปรแกรม FREQUENCY/HISTOGRAM

ผลที่ได้จะเป็นฮิสโตแกรมหรือกราฟแท่งระหว่างปริมาณธาตุ ซึ่งจะแบ่งเป็นช่วงตามความเหมาะสมโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ กับความถี่หรือจำนวนตัวอย่างที่มีปริมาณธาตุอยู่ในช่วงนั้น ๆ ได้ผลดังรูปที่ 4.1-4.3 และตารางที่ 4.3 จะแสดงค่าทางสถิติ 4 ค่าที่ได้จากโปรแกรมนั้นนอกเหนือจากฮิสโตแกรม

รูปที่ 4.1 แสดงฮิสโตแกรมของปริมาณ เหล็กในตัวอย่างดับคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA ซึ่งมีจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 59 ตัวอย่าง จะเห็นว่า ช่วงปริมาณเหล็กที่มีจำนวนตัวอย่างมากที่สุดคือ 500-600 ไมโครกรัม/กรัม มีจำนวนตัวอย่าง 14 ตัวอย่าง

รูปที่ 4.2 แสดงฮิสโตแกรมของปริมาณ เหล็กในตัวอย่างดับคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS ซึ่งมีจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 111 ตัวอย่าง จะเห็นว่า ช่วงปริมาณเหล็กที่มีจำนวนตัวอย่างมากที่สุดคือ 300-600 ไมโครกรัม/กรัม มีจำนวนตัวอย่าง 47 ตัวอย่าง และในช่วง 1050-1080 ไมโครกรัม/กรัม มีจำนวนตัวอย่าง 10 ตัวอย่าง

รูปที่ 4.3 แสดงฮิสโตแกรมของปริมาณทองแดงในตัวอย่างดับคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA ซึ่งมีจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 59 ตัวอย่าง จะเห็นว่า ช่วงปริมาณทองแดงที่มีจำนวนตัวอย่างมากที่สุดคือ 25-40 ไมโครกรัม/กรัม มีจำนวนตัวอย่าง 22 ตัวอย่าง

รูปที่ 4.4 แสดงฮิสโตแกรมของปริมาณทองแดงในตัวอย่างดิบคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค GFA ซึ่งมีจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 111 ตัวอย่าง จะเห็นว่า ช่วงปริมาณทองแดงที่มีจำนวนตัวอย่างมากที่สุดคือ 10-30 ไมโครกรัม/กรัม มีจำนวนตัวอย่าง 46 ตัวอย่าง

รูปที่ 4.5 แสดงฮิสโตแกรมของปริมาณสังกะสีในตัวอย่างดิบที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS ซึ่งมีจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 111 ตัวอย่าง จะเห็นว่า ช่วงปริมาณสังกะสีที่มีจำนวนตัวอย่างมากที่สุดคือ 190-300 ไมโครกรัม/กรัม มีจำนวนตัวอย่าง 46 ตัวอย่าง

จากตารางที่ 4.3 จะได้ ค่าเฉลี่ยของปริมาณเหล็กและทองแดง ที่วิเคราะห์ในตัวอย่างดิบคนปกติจำนวน 59 ตัวอย่างด้วยเทคนิค INAA มีค่าเท่ากับ 547.34 และ 79.61 ไมโครกรัม/กรัม ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยของปริมาณเหล็กและทองแดงที่วิเคราะห์ในตัวอย่างดิบคนปกติ จำนวน 59 ตัวอย่าง ด้วยเทคนิค AAS มีค่าเท่ากับ 559.98 และ 91.44 ไมโครกรัม/กรัม ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยของปริมาณสังกะสีที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS มีค่าเท่ากับ 269.03 ไมโครกรัม/กรัม

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ปริมาณเหล็กและทองแดง ด้วยเทคนิค INAA มีค่าเท่ากับ 257.88 และ 92.34 ไมโครกรัม/กรัม ตามลำดับ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ปริมาณเหล็กและทองแดงด้วยเทคนิค AAS มีค่าเท่ากับ 272.82 และ 110.54 ไมโครกรัม/กรัม ตามลำดับ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ปริมาณสังกะสีด้วยเทคนิค AAS มีค่าเท่ากับ 107.59 ไมโครกรัม/กรัม

ค่ามัธยฐาน หรือ ค่าปริมาณธาตุที่อยู่กึ่งกลางของค่าปริมาณธาตุทุก ๆ ค่า เมื่อนำมาเรียงลำดับจากค่ามากไปหาค่าน้อย จากตารางที่ 4.3 จะได้ ค่ามัธยฐานของปริมาณเหล็กและทองแดงที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA มีค่าเท่ากับ 530 และ 27 ไมโครกรัม/กรัม ตามลำดับ ค่ามัธยฐานของปริมาณเหล็กและทองแดงที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS มีค่าเท่ากับ 509 และ 34 ไมโครกรัม/กรัม ตามลำดับ และค่ามัธยฐานของปริมาณสังกะสีที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS มีค่าเท่ากับ 253 ไมโครกรัม/กรัม

ค่าพิสัย หรือ ช่วงของปริมาณธาตุที่วิเคราะห์ได้ในตัวอย่างดิบ จะได้ ค่าพิสัยของการวิเคราะห์ปริมาณเหล็ก และทองแดง ที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA มีค่าเท่ากับ 132-1083 และ 14-335 ไมโครกรัม/กรัม ค่าพิสัยของการวิเคราะห์ปริมาณเหล็กและทองแดงที่วิเคราะห์

ด้วยเทคนิค AAS มีค่าเท่ากับ 131-1088 และ 13-488 ไมโครกรัม/กรัม ตามลำดับ ค่าพิสัยของการวิเคราะห์ปริมาณสังกะสีที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS มีค่าเท่ากับ 101-575 ไมโครกรัม/กรัม

2) คำสั่งโปรแกรม PEARSON CORRELATION

เป็นโปรแกรมที่สามารถบอกว่า ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ถ้ามีความสัมพันธ์จะเป็นไปในทิศทางใด และมีขนาดเท่าใดในรูปเมตริกซ์ ดังตารางที่ 4.4 และ 4.5

จากตารางที่ 4.4 จะเห็นได้ว่า ในการวิเคราะห์ตัวอย่างดับคนปกติจำนวน 59 ตัวอย่าง ด้วยเทคนิค INAA พบว่า ปริมาณเหล็กและทองแดงในตัวอย่างจะมีค่ามากขึ้นอยู่กับอายุของเจ้าของตัวอย่างดับ โดยจะสัมพันธ์กันในทางลบ กล่าวคือ ถ้าอายุน้อยจะมีปริมาณธาตุทั้งสองนั้นมาก แต่ถ้าอายุมากกลับจะมีปริมาณธาตุทั้งสองนั้นน้อย แต่ขนาดของความสัมพันธ์มีค่าเพียง 0.4974 หรือ 49.74 % สำหรับปริมาณเหล็กและ 0.5901 หรือ 59.01 % สำหรับปริมาณทองแดง ซึ่งเป็นขนาดความสัมพันธ์ในระดับกลาง เมื่อเทียบกับ 1.0000 หรือ 100 % และจากตารางที่ 4.5 จะเห็นได้ว่าในการวิเคราะห์ตัวอย่างดับคนปกติจำนวน 111 ตัวอย่าง ด้วยเทคนิค AAS พบว่า อายุของเจ้าของตัวอย่างดับอาจจะมีผลต่อปริมาณทองแดงเท่านั้น ความสัมพันธ์ก็เป็นไปในทางลบเช่นกัน และมีขนาดความสัมพันธ์เป็น 0.5901 หรือ 59.01 % ซึ่งก็ยังเป็นความสัมพันธ์ในระดับกลาง นั่นคือ จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม PEARSON CORRELATION สามารถบอกให้เราทราบว่า อายุของเจ้าของตัวอย่างดับอาจจะมีผลต่อปริมาณเหล็กและทองแดง ที่วิเคราะห์ได้ในตัวอย่างดับคนปกติ แต่ยังไม่สามารถคาดคะเนเป็นตัวเลขที่แน่นอนได้

3) คำสั่งโปรแกรม SCATTER DIAGRAM

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมนี้จะได้เป็น SCATTER DIAGRAM ซึ่งเป็นกราฟที่เขียนเพื่อพิจารณารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัว การเขียนกราฟจะใช้ตำแหน่งบนแกนตั้ง 51 หน่วย แกนนอน 101 หน่วย ค่อนข้างหน้า โดยพิมพ์เครื่องหมาย * แทนจุดของคู่ลำดับ ถ้าจุดใดซ้ำกันจะใช้ตัวเลขแทนจำนวนที่ซ้ำ แต่ถ้าซ้ำกันตั้งแต่ 9 ค่าขึ้นไป จะแสดงโดยเลข 9 เท่านั้น จากการพิจารณารูปแบบความสัมพันธ์จะถือว่าเป็นความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง โดยโปรแกรมนี้จะให้ค่าความชันและจุดตัดแกนนอนของเส้นตรง ทำให้สามารถสร้างเส้นตรงลงใน SCATTER DIAGRAM ดังในรูปที่ 4.6-4.14 และเขียนสมการเส้นตรงได้ดังสมการที่ (4)-(12)

เมื่อพิจารณาจาก SCATTER DIAGRAM แต่ละรูปดังนี้

รูปที่ 4.6 เป็น SCATTER DIAGRAM ระหว่างอายุกับปริมาณ เหล็กที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA จะเห็นว่า การกระจายของจุด * มีมากเกือบจะไม่ออกว่าแนวโน้มของการกระจายตัว เป็น เส้นตรง และสมการ เส้นตรงที่สร้างขึ้นมีความชันน้อยมากคือ -0.0488 อย่างไรก็ตาม พหุคูณค่าความสัมพันธ์นี้ได้เป็นปฏิภาคกลับเชิงเส้นตรง นั่นคือ ถ้าอายุ เจ้าของตัวอย่าง คับน้อย ปริมาณเหล็กที่วิเคราะห์ได้ในตัวอย่างนั้นอาจจะมาก

รูปที่ 4.7 เป็น SCATTER DIAGRAM ระหว่างอายุกับปริมาณทองแดงที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA จะเห็นว่า การกระจายของจุด * อยู่ในลักษณะเกือบเป็นเส้นโค้ง และสมการเส้นตรงที่สร้างขึ้นมีความชันเป็น -0.1617 ซึ่งมีค่ามากกว่ารูปที่ 4.4 นั่นคือ ความสัมพันธ์มีแนวโน้ม เป็น เส้นตรงมากกว่า ดังนั้น ความสัมพันธ์จึง เป็นปฏิภาคกลับในเชิงเส้นตรง เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ในรูปที่ 4.6

รูปที่ 4.8 เป็น SCATTER DIAGRAM ระหว่างปริมาณเหล็กกับปริมาณทองแดงที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA จะเห็นว่า การกระจายของจุด * พหุคูณมองเห็นว่ามีแนวโน้ม เป็นเส้นตรง ซึ่งความชันควรเป็นบวก ซึ่งสอดคล้องกับสมการที่ได้มีความชันเป็น 1.6088 นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเหล็กกับปริมาณทองแดง เป็นปฏิภาคโดยตรงเชิงเส้นตรง

รูปที่ 4.9 เป็น SCATTER DIAGRAM ระหว่างอายุกับปริมาณเหล็กที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS จะเห็นว่า มีการกระจายของจุด * มากเช่นเดียวกับรูปที่ 4.4 ค่าความชันของเส้นตรงที่คาดคะเนได้คือ -0.0123 นั่นคือได้ความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรงและเป็นปฏิภาคกลับ

รูปที่ 4.10 เป็น SCATTER DIAGRAM ระหว่างอายุกับปริมาณทองแดงที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค GFA จะเห็นว่า การกระจายของจุด * อยู่ในลักษณะเกือบเป็นเส้นโค้ง แต่ก็สามารถสร้างสมการเส้นตรงมีความชันเป็น -0.1408 นั่นคือ อายุและปริมาณทองแดงมีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรงแบบปฏิภาคกลับ

รูปที่ 4.11 เป็น SCATTER DIAGRAM ระหว่างอายุกับปริมาณสังกะสีที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS จะเห็นว่า การกระจายของจุด * มีมาก ทำให้ความชันของเส้นตรงที่คาดคะเนมีค่าน้อยมาก คือ -0.0113 แสดงว่าอายุกับปริมาณสังกะสีมีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรงและเป็นแบบปฏิภาคกลับ

รูปที่ 4.12 เป็น SCATTER DIAGRAM ระหว่างปริมาณเหล็กกับปริมาณทองแดง ที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS จะเห็นว่ามีการกระจายจุด * มาก แต่คาดคะเนได้เป็นเส้นตรงมีความชัน 0.3670 แสดงว่าปริมาณเหล็กมีความสัมพันธ์กับปริมาณทองแดงในเชิงเส้นตรง และเป็นแบบปฏิภาคโดยตรง

รูปที่ 4.13 เป็น SCATTER DIAGRAM ระหว่างปริมาณเหล็กกับปริมาณสังกะสี ที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS จะเห็นว่า มีการกระจายของจุด * แต่สามารถคาดคะเนแนวโน้มว่าเป็นเส้นตรง มีความชันเป็น 0.2512 นั่นคือ ปริมาณเหล็กมีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรงกับปริมาณสังกะสี เป็นแบบปฏิภาคโดยตรง

รูปที่ 4.14 เป็น SCATTER DIAGRAM ระหว่างปริมาณทองแดงกับปริมาณสังกะสีที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS จะเห็นชัดว่า การกระจายของจุด * มีแนวโน้มเป็นลักษณะของเส้นตรง ซึ่งโปรแกรมนี้จะช่วยคำนวณหาความชันได้เป็น 0.2254 นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณทองแดงกับปริมาณสังกะสี เป็นไปในเชิงเส้นตรงและเป็นแบบปฏิภาคโดยตรง

4) คำสั่ง โปรแกรม REGRESSION

จากผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่า ปริมาณเหล็ก ทองแดง และสังกะสี ในตัวอย่างตัวมีความสัมพันธ์กับอายุ และในระหว่างปริมาณธาตุทั้งสามนี้ก็มีความสัมพันธ์กันด้วย โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรง เพื่อให้แน่ใจในความสัมพันธ์นี้ ผู้วิจัยจึงนำ โปรแกรม REGRESSION มาช่วยวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งนอกจากจะช่วยบ่งว่ามีความสัมพันธ์ในระหว่างตัวแปรเหล่านี้จริงแล้ว โปรแกรมนี้ยังจะช่วยประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ทำให้สามารถคาดคะเนสมการการถดถอย เพื่อนำไปพยากรณ์ค่าตัวแปรตัวหนึ่งตัวใดได้

เนื่องจากตัวแปรมี 4 ตัวคือ อายุเจ้าของตัวอย่างตัว ปริมาณเหล็ก ปริมาณทองแดง และปริมาณสังกะสี ผู้วิจัยจึงกำหนดให้ปริมาณธาตุตัวใดตัวหนึ่ง เป็นตัวแปรตาม และปริมาณธาตุ 2 ตัวที่เหลือกับอายุเป็นตัวแปรอิสระ ดังนั้นสมการการถดถอยที่ได้จะเป็นสมการการถดถอยเชิงเส้นตรงสำหรับตัวแปรอิสระมากกว่าหนึ่งตัว (multiple linear regression) มีรูปสมการดังนี้

$$y = b_0 + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_px_p$$

เมื่อ y = ค่าของตัวแปรตาม

x_p = ค่าของตัวแปรอิสระตัวที่ p ; $p = 1, 2, 3, \dots$

b_p = สัมประสิทธิ์การถดถอยค่าที่ p ; $p = 0, 1, 2, 3, \dots$

และถ้า $p = 0$, $b_p = b_0$ = ค่าคงที่ของสมการการถดถอย

พร้อมกันนี้ ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการทางสถิติที่จะคัดเลือกตัวแปรอิสระ เข้าไปในโปรแกรม 2 วิธี คือ ENTER และ STEPWISE สัมประสิทธิ์การถดถอยที่นำมาคาดคะเนสมการการถดถอยจะเป็นค่าเฉลี่ย โดยโปรแกรมนี้จะให้มาพร้อมกับให้ช่วงของสัมประสิทธิ์การถดถอยสำหรับตัวแปรอิสระแต่ละตัวในแต่ละสมการมาด้วย

ผลของวิธีคัดเลือกตัวแปรอิสระแบบ ENTER ได้ให้สัมประสิทธิ์การถดถอยซึ่งสามารถคาดคะเนสมการการถดถอยได้ตั้งสมการที่ (13)-(17) และให้ช่วงของสัมประสิทธิ์การถดถอยดังแสดงในตารางที่ 4.6 และ 4.7

สมการที่ (13) ตัวแปรตามคือ ปริมาณเหล็กในตัวอย่างดับคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA (Fe_I) ตัวแปรอิสระมี 2 ตัวคือ อายุเจ้าของตัวอย่างดับ (Age) และปริมาณทองแดงในตัวอย่างดับคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA (Cu_I) โดยมีค่าคงที่สมการเท่ากับ 514.3794 สัมประสิทธิ์ของ Age เท่ากับ -2.4618 และสัมประสิทธิ์ของ Cu_I เท่ากับ 1.2107 จากสมการนี้จะสามารถประมาณค่า Fe_I ได้เป็นค่าเฉลี่ย และถ้าต้องการประมาณช่วงของ Fe_I ก็จะสามารถประมาณได้โดยแทนค่าช่วงของสัมประสิทธิ์ของ Age และช่วงของสัมประสิทธิ์ของ Cu_I จากตารางที่ 4.6. ซึ่งมีค่าเท่ากับ $(-5.1439) - (0.2204)$ และ $(0.4756) - (1.9458)$ ตามลำดับ

สมการที่ (14) ตัวแปรตามคือ ปริมาณทองแดงในตัวอย่างดับคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA (Cu_I) ตัวแปรอิสระคือ อายุเจ้าของตัวอย่างดับ (Age) และปริมาณเหล็กในตัวอย่างดับคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA (Fe_I) โดยมีค่าคงที่ของสมการเท่ากับ 43.9485 สัมประสิทธิ์ของ Age เท่ากับ -1.4177 และสัมประสิทธิ์ของ Fe_I เท่ากับ 0.1344 จากสมการนี้สามารถประมาณค่าเฉลี่ยของ Cu_I ได้ และสามารถประมาณช่วงของ Cu_I ได้จากการแทนค่าช่วงของสัมประสิทธิ์ของ Age และช่วงของสัมประสิทธิ์ของ Fe_I จากตารางที่ 4.6 ซึ่งมีค่าเท่ากับ $(-2.3034) - (0.6399)$ และ $(0.0528) - (0.2160)$

นั่นคือ สมการที่ (13) จะเป็นสมการที่นำไปคำนวณเพื่อประมาณค่าปริมาณเหล็กในตัวอย่างดับคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA ซึ่งจะมีค่าขึ้นอยู่กับปริมาณทองแดง และอายุของ

ตัวอย่างด้านบน ๆ และในทางกลับกันสมการที่ (14) เป็นสมการที่ใช้ประมาณค่าปริมาณทองแดง จากปริมาณเหล็กและอายุเจ้าของตัวอย่างดิบ

ในทำนองเดียวกัน สมการที่ (15)-(17) เป็นสมการถดถอยที่มีตัวแปรตามเป็นปริมาณเหล็ก (Fe_{II}) ปริมาณทองแดง (Cu_{II}) และปริมาณสังกะสี (Zn_{II}) ที่วิเคราะห์ได้ในตัวอย่างดิบคนปกติด้วยเทคนิค AAS ตามลำดับ โดยตัวแปรอิสระมี 3 ตัวคือ อายุเจ้าของตัวอย่างดิบ และปริมาณธาตุอีก 2 ธาตุที่เหลือ ซึ่งเราสามารถประมาณค่า Fe_{II} , Cu_{II} หรือ Zn_{II} ได้เป็นค่าเฉลี่ย และถ้าแทนค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรอิสระเป็นช่วงจากตารางที่ 4.7 ก็สามารถประมาณช่วงของ Fe_{II} , Cu_{II} หรือ Zn_{II} ได้

ส่วนวิธีคัดเลือกตัวแปรอิสระ เข้าโปรแกรมแบบ STEPWISE เป็นวิธีการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าไปทีละตัว เพื่อหาความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญกับตัวแปรตาม แล้วโปรแกรมนี้จะคำนวณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระตัวนั้น และค่าคงที่สำหรับค่าคชเนสมการการถดถอย และผลการวิเคราะห์ด้วยวิธีนี้จะค่าคชเนสมการการถดถอยได้เพียง 4 สมการคือ สมการที่ (18)-(21) สมการที่ (18) เป็นสมการแสดงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างตัวแปรตามคือ Fe_I กับตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียวคือ Cu_I โดยมีค่าคงที่เท่ากับ 419.2645 และสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.6088 แสดงว่าปริมาณเหล็กในตัวอย่างดิบคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA มีค่าเปลี่ยนแปลงตามปริมาณทองแดงในตัวอย่างดิบคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA เท่านั้น ซึ่งควรจะนำไปประมาณค่า Fe_I มากกว่าจะใช้สมการที่ (13)

สมการที่ (19) เป็นสมการการถดถอยแสดงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างตัวแปรตามคือ ปริมาณทองแดงในตัวอย่างคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA (Cu_I) กับตัวแปรอิสระ 2 ตัวคือ อายุเจ้าของตัวอย่างดิบ (Age) และปริมาณเหล็กในตัวอย่างดิบคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค INAA (Fe_I) ซึ่งเป็นสมการเดียวกับสมการที่ (14) แสดงว่าเราสามารถประมาณค่า Cu_I ได้จากสมการที่ (14) หรือ (19) ได้

สมการที่ (20) เป็นสมการการถดถอยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคือ ปริมาณทองแดงในตัวอย่างดิบคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค GFA (Cu_{II}) กับตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ อายุเจ้าของตัวอย่างดิบ (Age) และปริมาณสังกะสีในตัวอย่างดิบคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS (Zn_I) โดยมีค่าคงที่ของสมการเท่ากับ 105.2633 มีสัมประสิทธิ์การถดถอยของ Age เท่ากับ -2.4431 และสัมประสิทธิ์การถดถอยของ Zn_{II} เท่ากับ 0.1978 ซึ่งต่างจากสมการที่ (16)

แสดงว่าปริมาณเหล็กในตัวอย่างคัมคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS (Fe_{II}) ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับปริมาณทองแดงในตัวอย่างคัมคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS การประมาณค่า Cu_{II} ควรใช้สมการที่ (20)

สมการที่ (21) เป็นสมการการถดถอยแสดงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างตัวแปรตามคือ ปริมาณสังกะสีในตัวอย่างคัมที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค AAS (Zn_{II}) กับตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียวคือ ปริมาณทองแดงในตัวอย่างคัมคนปกติที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค GFA (Cu_{II}) โดยมีค่าคงที่ของสมการเท่ากับ 249.5069 และมีสัมประสิทธิ์การถดถอยของ Cu_{II} เท่ากับ 0.2135 ซึ่งต่างจากสมการที่ (17) ดังนั้นการประมาณค่า Zn_{II} ควรใช้สมการที่ (21)

อภิปรายสรุปผลการตรวจดูเซลล์ในตัวอย่างคัม

จากการตรวจดูเซลล์คัมในตัวอย่างคัมคนปกติ เปรียบเทียบกับในตัวอย่างคัมผู้ป่วยโรคธาลัสซีเมียด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบธรรมดาและแบบ TEM ดังแสดงผลในรูปที่ 3.22-3.29 จะเห็นว่าตัวอย่างคัมผู้ป่วยโรคธาลัสซีเมียมีปริมาณเหล็กสะสมมากขึ้น โดยที่กลุ่มของเหล็กจะเข้าไปอยู่ในเฮพาทิกเซลล์หรือเซลล์คัม และคัพเฟอร์เซลล์ เท่านั้น ในขณะที่ตัวอย่างคัมคนปกตินั้นจะไม่เห็นกลุ่มของเหล็กในเฮพาทิกเซลล์และคัพเฟอร์เซลล์เลย โดยที่รูปที่ 3.22-3.27 เป็นรูปจากกล้องจุลทรรศน์แบบธรรมดาใช้กำลังขยาย 200 และ 400 เท่า

รูปที่ 3.22 เป็นรูปแสดงเซลล์คัมที่ได้จากการย้อมสีตัวอย่างคัมคนปกติด้วย Turn bull blue ซึ่งจะได้เฮพาทิกเซลล์ติดสีเขียวอมเหลือง โดยเห็นรูปร่างของเซลล์และนิวเคลียส (ติดสีทึบกว่า) อย่างชัดเจน และมีเซลล์เม็ดเลือดแดงติดสีแดงกระจายอยู่ในเฮพาทิกไซโทพลาซึม รูปที่ 3.23 แสดงให้เห็นกลุ่มของเหล็กสะสมที่เพิ่มขึ้นมากกว่าปกติติดสีย้อม Turn bull blue เป็นสีเขียวอมน้ำเงินอย่างชัดเจน กระจายตัวอย่างทั่วไป ซึ่งถ้าดูจากรูปที่ 3.24 ซึ่งขยายใหญ่ขึ้น จะสามารถเห็นว่ากลุ่มเหล็กจะเกาะอยู่ในเฮพาทิกเซลล์และคัพเฟอร์เซลล์ แต่ไม่มีในเฮพาทิกไซโทพลาซึม และจากรูปที่ 3.25 และ 3.26 จะได้ผลยืนยันตรงกับรูปที่ 3.22-3.24 โดยที่เปลี่ยนเป็นการย้อมสีด้วย H & E ซึ่งจะเห็นว่า รูปที่ 3.25 เซลล์คัมในตัวอย่างคนปกติจะติดสีแดงอมน้ำตาล มีนิวเคลียสติดสีทึบ เซลล์เม็ดเลือดแดงติดสีแดงและกระจายตัวอย่างอยู่ในเฮพาทิกไซโทพลาซึม รูปที่ 3.26 แสดงกลุ่มของเหล็กสะสมที่เพิ่มขึ้นในตัวอย่างคัมผู้ป่วยโรคธาลัสซีเมีย จะติดสีน้ำตาลเข้ม โดยจะกระจายตัวอย่างอยู่ในเซลล์คัมและคัพเฟอร์เซลล์ ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นจากรูปขยายที่ 3.27 เนื่องจากกล้องจุลทรรศน์ธรรมดา

มีกำลังขยายน้อย ผู้วิจัยจึงได้ใช้กล้องจุลทรรศน์แบบทรานสมิชชันอิเล็กตรอนไมโครสโคปี (TEM) ตรวจสอบเซลล์ในตัวอย่างคัมคนปกติและผู้ป่วยโรคธาลัสซีเมีย โดยใช้กำลังขยาย 3,700 เท่า ซึ่งได้ผลดังรูปที่ 3.28 และ 3.29 ซึ่งเป็นรูปที่แสดงรายละเอียดมากกว่ารูปที่ 3.22-3.27 โดยรูปที่ 3.28 แสดงเฮพาทิกเซลล์หรือเซลล์ (HC) ซึ่งจะเห็นนิวเคลียส (N) อย่างชัดเจน และแสดงให้เห็นคัพเฟอร์เซลล์ (HC) และนิวเคลียส (N) ของตัวอย่างคัมคนปกติ ซึ่งไม่ปรากฏกลุ่มของเหล็กให้เห็น ส่วนรูปที่ 3.29 เป็นรูปตัวอย่างคัมผู้ป่วยโรคธาลัสซีเมีย แสดงให้เห็นกลุ่มของเหล็กซึ่งเรียกว่าฮีโมสเฟอรินบอดี (HB) ปรากฏอยู่ใน HC และ KC อย่างชัดเจน

อภิปรายสรุปผลการศึกษาด้านเทคนิค microextraction ด้วย "MIXOR"

จากหัวข้อการศึกษาเทคนิค เพื่อเพิ่มความเข้มข้นของสารละลายเหล็ก ทองแดง และสังกะสี โดยวิธีสกัดในบทที่ 3 นั้น ได้ทำการทดลองเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหา ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นเนื่องจากตัวอย่างคัมที่นำมาวิเคราะห์มีปริมาณธาตุที่สนใจน้อยมาก ไม่สามารถวิเคราะห์ด้วยเทคนิค flame-AAS โดยได้ทดลองวิธีแก้ปัญหาไว้ 2 ลักษณะคือ

1. ใช้เทคนิค GFA แทนเทคนิค flame-AAS โดยไม่ต้องใช้วิธีเพิ่มความเข้มข้นด้วยวิธีสกัด เพราะเป็นเทคนิคที่ให้เซนต์วิตสูง แต่ต้องมีปริมาณธาตุมากพอจะวิเคราะห์ได้ซึ่งได้ทดลองเพื่อทดสอบความสามารถของเทคนิค GFA ซึ่งค่อนข้างยุ่งยากและต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ โดยทดลองวิเคราะห์ปริมาณเหล็ก ทองแดง และสังกะสี ในสารละลายมาตรฐาน ซึ่งสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของพีคกับความเข้มข้นของสารละลายมาตรฐานเป็นแบบปฏิภาคโดยตรงเชิงเส้นตรง นั่นคือสามารถสร้างกราฟมาตรฐานเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ปริมาณธาตุในสารละลายตัวอย่างได้ ดังรูปที่ 3.9-3.11

(2) ความสามารถในการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค GFA ดีกว่าความสามารถของการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค flame-AAS ดังจะเปรียบเทียบให้เห็นดังตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 แสดงผลการทดสอบความสามารถของการวิเคราะห์สารละลายมาตรฐานเหล็ก ทองแดง และสังกะสี ด้วยเทคนิค GFA เปรียบเทียบกับเทคนิค flame-AAS

ธาตุที่สนใจวิเคราะห์	ความเข้มข้นของสารละลายที่สามารถวิเคราะห์ได้ ($\mu\text{g}/\text{cm}^3$)	
	เทคนิค flame-AAS	เทคนิค GFA
เหล็ก	6.2×10^{-2}	6.09×10^{-3}
ทองแดง	4.0×10^{-2}	5.06×10^{-3}
สังกะสี	9.0×10^{-3}	6.02×10^{-3}

2. ถ้าปริมาณเหล็ก ทองแดง และสังกะสี ในสารละลายตัวอย่างมีความเข้มข้นค่ามาก ๆ และถ้าต่ำกว่าค่า detection limit ของการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค flame-AAS หรือเทคนิค GFA ทำให้มีความจำเป็นต้องหาทางเพิ่มความเข้มข้นของสารละลายตัวอย่างเสียก่อน มิฉะนั้นจะทำการวิเคราะห์ไม่ได้ เทคนิคที่ได้ศึกษาขึ้นเพื่อใช้เป็นเทคนิคเพิ่มความเข้มข้นของสารละลายตัวอย่าง คือ การทำ microextraction โดยใช้ MIXOR มีวิธีทำดังต่อไปนี้

(1) นำสารละลายตัวอย่างมา 10.00 cm^3 ปรับ pH ให้มีค่าประมาณ 3 ด้วยสารละลาย 0.10 M HCl หรือ $0.10 \text{ M NH}_4\text{OH}$

(2) นำสารละลายที่ปรับ pH แล้วใส่ลงใน MIXOR แล้วเติมสารละลาย 1% APDC จำนวน 0.50 cm^3 ผสมให้เข้ากันเป็นเวลา 30 วินาที

(3) เติมตัวทำละลาย MIBK จำนวน 1.00 cm^3 สกัดเป็นเวลา 2 นาที เติมผง NaHCO_3 ลงไปเล็กน้อยแล้วสกัดต่ออีก 5 วินาที

(4) ตั้ง MIXOR ทิ้งไว้ให้สารละลายแยกชั้น (ประมาณ 20 นาที)

(5) แยกเอาสารละลายชั้นบน ซึ่งเป็นชั้นของ MIBK ซึ่งมีสารประกอบเชิงซ้อนของธาตุที่สนใจละลายอยู่ไปวิเคราะห์ด้วยเทคนิค GFA

(6) คำนวณหาปริมาณธาตุที่สนใจจากกราฟมาตรฐานที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของพีคกับความเข้มข้นของสารละลายที่ได้จากการสกัดสารละลายมาตรฐานตามขั้นตอนข้อ

(1)-(5) นี้

การทดลองหาประสิทธิภาพของเทคนิค microextraction เมื่อเปรียบเทียบกับเทคนิค macroextraction โดยใช้กรวยแยกนั้น หอจะสรุปผลการทดลองได้ดังต่อไปนี้

(1) เทคนิค microextraction ให้เปอร์เซ็นต์การสกัดสูงกว่าเทคนิค macroextraction ดังแสดงผลในตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 แสดงค่าเฉลี่ยของ เปอร์เซนต์การสกัดสารละลายมาตรฐาน เกล็ด ทองแดง และสังกะสี โดยใช้เทคนิค microextraction เปรียบเทียบกับเทคนิค macroextraction

ธาตุที่สนใจวิเคราะห์	เปอร์เซ็นต์การสกัดโดยเฉลี่ย	
	เทคนิค macroextraction	เทคนิค microextraction
เกล็ด	80.00	84.17
ทองแดง	91.67	92.50
สังกะสี	83.33	91.67

(2) การทำ microextraction โดยวิธีให้ผลการวิเคราะห์ถูกต้องกว่าและมีความแม่นยำกว่าการใช้เทคนิค macroextraction ดังแสดงให้เห็นได้จากค่า % relative error และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามตารางที่ 5.6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.6 แสดงค่า % relative error โดยเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์สารละลายที่ได้จากการสกัดด้วยเทคนิค microextraction เปรียบเทียบกับเทคนิค macroextraction

ธาตุที่สนใจ วิเคราะห์	% relative error โดยเฉลี่ย		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	เทคนิค	เทคนิค	เทคนิค	เทคนิค
	macroextraction	microextraction	macroextraction	microextraction
เหล็ก	-19.4	-15.0	0.020	0.010
ทองแดง	- 6.6	-3.4	0.010	0.004
สังกะสี	-17.6	-10.0	0.010	0.007

(3) การทำ microextraction โดยวิธีนี้ให้ค่า detection limit ต่ำกว่าการใช้เทคนิค macroextraction ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 แสดงผลการทดสอบความสามารถของการวิเคราะห์สารละลายที่ได้จากการสกัดด้วยเทคนิค microextraction เปรียบเทียบกับเทคนิค macroextraction

ธาตุที่สนใจ วิเคราะห์	ความเข้มข้นของสารละลายที่สามารวิเคราะห์ได้ ($\mu\text{g}/\text{cm}^3$)		
	การวิเคราะห์ด้วย GFA	การวิเคราะห์ด้วยการทำ macroextraction และใช้ GFA	การวิเคราะห์ด้วยการทำ microextraction และใช้ GFA
	เหล็ก	6.09×10^{-3}	1.72×10^{-3}
ทองแดง	5.06×10^{-3}	9.57×10^{-4}	2.88×10^{-4}
สังกะสี	6.02×10^{-3}	5.15×10^{-3}	2.23×10^{-3}

ข้อเสนอแนะ

การทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจำเป็นต้องใช้เครื่องมือจากหลายหน่วยงาน เช่น เครื่องมือและอุปกรณ์ในเทคนิคนิวตรอนแอกติเวชัน ที่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ และเครื่อง AAS-GFA ที่ศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยที่ภาควิชาเคมี ไม่มีเครื่องมือดังกล่าว จึงเป็นอุปสรรคและทำงานได้ช้า แต่ก็ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากทั้งสองหน่วยงาน ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย สำหรับงานวิจัยที่น่าจะได้มีการศึกษาต่อคือ การวิเคราะห์ตัวอย่างผู้ป่วยโรคธาลัสซีเมียในระยะการเกิดโรคต่าง ๆ กัน หรือตัวอย่างผู้ป่วยหลังจากการรักษาในชั้นต่าง ๆ เพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงของปริมาณธาตุทั้งสามนี้ตลอดจนแยกศึกษาในตัวอย่างผู้ป่วยโรคธาลัสซีเมียชนิดต่าง ๆ ที่พบในประเทศไทย อีกประการหนึ่งคือ ควรจะได้ศึกษาหาวิธีลดปริมาณเหล็กและทองแดงในตัวอย่างโรคนี้ให้หมดไปได้ก็จะเป็นการดียิ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย